

Seria Poezie / Present

© 2021 casa de pariuri literare
www.cdpl.ro

editor: un cristian
redactor: Maria Petricu
producție: Tudor Bogdan Alexandru
DTP: Francisc Baja
concepție copertă: Paul Burcia

typeface Warnock Pro, designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
tipărit la Metropolis, Oradea

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RĂDUȚĂ, VIORICA

Ai moartea pe față / Viorica Răduță. - București: Casa de pariuri
literare, 2021

ISBN 978-606990-171-7

821.135.1

Viorica Răduță

Ai moartea pe față

casa de pariuri literare

zilele

stau ca niște cristale
în genunchi în glezne la gât
durerea e secetă zilele sunt lungi
se așază în oase tot mai luminoase

de la ele văd lumea de afară
își spune bătrâna agățată de gândul
că o să facă înconjurul camerei
dacă se sufocă face și câțiva pași
în jurul blocului în jurul somnului de zi
până când cristalele sunt carne crudă

o cărare mai lungă
o duce în două camere decomandate
prima să fie comună cu visul
cu portretul fixat de unul singur
în apus
reînceput dimineața
chinuit până la greață

mereu în altă culoare când în plină amiază
se așază singur în ramă
își pune sticla dar gleznele i se desprind
fac o nouă cărare
cât fereastra care e deodată lumea ei lumea lor

în cristale prelungi în sufocare
până când vederea o ține înăuntru
afară

ca într-o strâmtoare pregătiți-vă

ziua de luni intra în carantină
privindu-se
mai scurtă

din tablou femeia își veghează trupul
cum se mișcă în somn toată ziua
noaptea vede și mersul
de parcă noaptea ar fi oglinda
în care se spală
ca să-i curgă brațele sâni
să înnopteze până la brâu
de acolo senzațiile țin locul picioarelor
de la fereastra retrasă în veghe

s-a tăiat în două între nopți
să fiu trează dacă vine frica zice
să măsoare văzul auzul

între ele o limbă de clopot

acolo stă și așteaptă marginea
dar marginea o privește cu somnul
toată ziua
în oglindă e timpul
e pe cealaltă parte a ei

de acolo vine și umezeala în sâni și în brațe
îi atacă vederea îi face pete pe față

mă doare somnul spune deodată femeia
cu transpirația în care respiră
găurile din picioare și simțurile
din locul picioarelor
simțurile se răresc
sau emoția că mâine înfloresc merii

mâine e o ninsoare și un frig
mâine mă învește spune femeia cu gândul pe ea
cu frica

un acoperiș smuls de vânt îi duce bustul în rochia albastră
ea ține strâns copilul să respire prin el
de la distanță
pentru că a crescut și n-o mai încape copilul

marginea se desprinde și bate
dar timpul nu ajunge de la mamă la fiu
și timpul se desface de merii în floare

marginea clopotului cade în liniștea casei

împrejur e mama
vederea ei
sprijinită de ramă

acolo singurătatea s-a înnegrit
timpul s-a înnegrit

acum îi e sete

se împiedică de liniște

sau e ploaia izbită de țiglă de nepăsare

ascuți glasul din pașii
din zborul care taie fereastra și gândul
și el desfăcut
și el cu brațele care
țin între ele absența o zi alta
un număr de zile de nopți

călcâiul în ele scobit calcă pe tâmpla casei
un ciot din timpul femeii
din orice timp
închis în trup ca să țină frica
sau ce se întâmplă cu fața în izolare
pe care nu o recunoaște acum
uscată și cu mersul pe ea cu mormântul
în care tot sapă până când
zilele sunt păsări împăiate
cu vântul izbit de perete
cu liniștea
ziua de zi înfășată
ziua în care să poți desface fereastra nu mai
nu mai ajunge la tine
la trezire
când iar auzi liniștea mergând de pe o țiglă pe alta

gândul între viață și moarte nu trece nu rămâne
în tâmpla cu pasărea de paie deasupra
golită și umplută cu zilele mamei

trezirea

de gheață în glezne în gât
trezirea de gheară în ochi
cum loveau păsările geamul
ca și cum ar fi fost un trup
și mâncau din el

poate ascultă frica
poate așteaptă drumurile în ea
doar că în fiecare clipă îmbătrânim
în clipa următoare îmbătrânim

chipul n-o mai încape de bătrânețe
și vântul bate până la ecou
așa femeia aude gândul
capul îi cade
zidit în absența de var

îmi trebuie un somn bun și-a spus
dar somnul era așa de subțire că tremura

ziua în noapte ține pe chip o liniște

doar respirația se umflă
aproape alunecă în ea
ca într-o copcă

și atunci i se pare că i se scurg mâinile
pe fereastră

ce pustiu

parcă îi alunecau gândurile
despărțite de întunericul prin care
ceasul mergea

frica făcuse cuie în vânt și bătea

simți o liniște mare

nu te mai trezești
din zi sau din noapte
de la privit ți se face teamă
că stai într-o groapă în care mințile
se duc odată cu lucrurile
familiare

treziți-vă

nu pot să respir să dorm

treziți-vă aude

sângele mi se pune în ochi în plămâni

cheagurile sunt ziua și noaptea
împreună
din 4 în 4 ore trei săptămâni
și tuburile în care stau

între timp treziți-vă îmi spune

peste față aproapele meu
în sudori de plastic în folie albă
mai rece

peste haine costumul cu frica
în care i se văd ochii
dimineața și seara

noaptea sunt prins în tuburi de o statură
o voce
treziți-vă

nu pot să mă trezesc
din noapte din ziuă nu pot

răspunsul i se oprește în gât

e noaptea
aud orice mișcare orice zgomot
orice

îmi dau seama sunt tot timpul
sunt conștient
e rău când simt când aud când e liniște

cuprins

ai moartea pe față ce ai /	5
din cauza liniștii /	7
ai singurătatea pe o care o vezi /	8
o floare se mișcă /	9
spuma de carne nu se oprește /	11
toate stau cu vulturul /	13
trece o floare de carne /	14
floarea /	16
hai /	19
virusul nu avea chip /	21
i-a luat plămâni /	22
uneori /	24
s-a făcut om de pământ /	26
un gol /	28
după multe zile /	30
atâta moarte atâta viață /	32
umbra /	34
noaptea stă la patul femeii /	35
umblă în cadavre /	36
din cauza ferestrei /	38
în izolare /	40
sala de reanimare /	42
sunt fascinat /	45

vântul e timpul dintre / 48
oasele erau vedere / 49
frica ocolește / 50
nu te mai poți duce / 53
degetele fac noduri și / 54
stai în frică / 56
când pașii sunt pentru timp / 58
s-a aruncat din izolare / 60
am să cos pe un petic / 61
cadavrele din țara / 62
privește / 64
teama face o crustă / 66
nu are vindecare / 68
privirea s-a oprit / 70
dacă te uiți la timp / 72
un sfert de timp / 74
am boala în oase / 76
să nu privești frica / 78
abia la patru săptămâni / 80
a scăpat de numărătoare / 82
este un șantier / 83
zgomotul de zi zgomotul de noapte / 84
se rupe sticla în mine / 86
legați cu prima / 88
până când aparatul / 90
a șaptea zi și următoarea / 92
după ce zilele / 94
masca / 97
gândul în care alergam / 99

ziua e zeul / 102
fotografia din ramă / 104
ca un liliac / 107
înaintea fricii / 110
zilele / 112
ca într-o strâmtoare pregătiți-vă / 114
se împiedică de liniște / 117
trezirea / 119
simți o liniște mare / 121